

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1408/2020
05.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, сви из ..., чији је пуномоћник Милош Ружић, адвокат из ..., против туженог Града Вршца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Вршца, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 507/19 од 03.09.2019. године, у седници одржаној 05.03.2020. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, сви из ..., изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 507/19 од 03.09.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, сви из ..., изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 507/19 од 03.09.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 3007/17 од 23.10.2018. године: одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда; обавезан је тужени да тужиоцима, на име стицања без основа, исплати појединачно означене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости до исплате; обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 119.250,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 507/19 од 03.09.2019. године, првостепена пресуда је потврђена у ставу првом изреке у коме је одбијен приговор апсолутне ненадлежности Основног суда у Вршцу за поступање у овој правној ствари, истакнут од стране туженог, а преиначена у ставу два, три, четири, пет и шест изреке и захтеви тужилаца за исплату досуђених износа као стеченог без основа са законском затезном каматом су одбијени као неосновани, а тужиоци обавезани на накнаду трошкова парничног поступка и трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због свих разлога прописаних одредбом члана 404. ЗПП.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. По оцени ревизијског суда нема потребе за новим тумачењем права, што је у складу са ставом израженим у одлуци Уставног суда I Уо 641/14 од 01.12.2016. године и правним дејством одлуке Уставног суда у смислу одредаба члана 62. у вези члана 59. Закона о Уставном суду, будући да одлука Уставног суда има правно дејство од дана њеног објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а Уставни суд није одредио начин отклањања последица насталих применом општег акта који није у сагласности са уставом или законом.

Осим тога, Уставни суд је у својој одлуци Уж 8199/2018 од 18.11.2018. године изразио становиште да је правно дејство *ex tunc* утврђујуће одлуке Уставног суда донете у поступку оцене уставности и/или законитости општег акта, могуће успоставити само по основу члана 61. став 1. Закона о Уставном суду, а што у конкретном случају није учињено. Због тога је уставно правно неприхватљиво становиште о испуњености услова за примену института стицања без основа из члана 210. став 2. ЗОО, као и успостављања одговорности туженог по основу члана 172. став 1. ЗОО.

У конкретном случају ради се о спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена по члану 479. став 6. ЗПП, па нема места ни примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу изложеног одлучено је као у изреци применом члана 413. ЗПП.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у трећем ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**